

Kabul mektubu, öğrenim anlaşması, pasaport, vize, ücretsiz izin başvurusu derken koşuşturma içinde Barcelona'ya gideceğimi adam akıllı hiç düşünmediğimi fark ettim. Aslında üzerinde fazla düşünmeden kendimi Barcelona'da buldum. Derslerin başlamasından önceki hafta, UPC bir oryantasyon programı düzenliyor. Bu hafta içinde gündüz sınıfta Katalan tarihi ve alışkanlıkları ile Barcelona'da yaşamla ilgili pratik bilgiler veriliyor. Öğleden sonraları ise önceden adresini verdikleri bir noktada buluşup şarap tadımı, sinema, müze gezisi, şehir tanıtımı, Katalan mutfağı tanıtımı gibi etkinliklere katıldık. Eğlenceli olmakla birlikte, şehre uyumu da oldukça kolaylaştıran bir program olduğunu söyleyebilirim.

Oryantasyon haftası sürerken, bir taraftan da ev bulmam gerekiyordu, akşamları önceden randevu aldığım evleri ziyaret ederek geçirdim. Bu sırada Türkiye'den iki arkadaşımın evinde kaldım. Burada işlerim çoğunlukla yolunda gitti, ev konusunda da böyle... Ziyaret ettiğim 4. evi ve ev arkadaşlarımı beğendim, onlar da beni beğendi (Barcelona'da çok sayıda ev arayan insan olduğu için ev sahipleri bir liste yapıp bu listeden en uygun kiracıyı seçiyorlar), ve ben Barcelona'daki 5. günümde odama taşındım. Ama herkes benim fazla şanslı olduğumu söylüyor, örneğin evinde kaldığım arkadaşım Barcelona'ya yeni geldiğinde ev ararken 40 ev ziyaret etmiş. 5 aylığına oda kiralamak bir dezavantaj, diğer taraftan kız olmasa avantaj. İlanların bazılarında sadece kız arandığı açık açık yazıyor. Evim okula metro ile 3 istasyon, hava iyi olduğunda 40 dakika kadar yürüyerek de gidebiliyorum, odanın kirası da 360 euro. Daha ucuz ya da daha pahalı bir oda bulunabilir, benimkisi ortalama.

Bence Barcelona'daki en önemli mesele oda bulmak. Sonrasında geriye okula gitmek ve şehrin tadını çıkarmak kalıyor. Barcelona'da yaşam İstanbul'dan sonra çok kolay geliyor. Şehir –İstanbul'a göre küçük ve güvenli. Gelince herkes yankesiciliğe karşı uyarılarda bulunuyor ve yan kesicilik olağan, dikkatli olmak gerekiyor. Ama onun dışında kapkaç, gasp, yaralama gibi olaylara hemen hemen hiç rastlanmıyor. Toplu taşıma sistemi çok düzenli ve kullanılabilir. İnsanlar çok hoşgörülü ve sıcakkanlı. Her an her yerde bir etkinlik bulunabiliyor. Çok sayıda konser, sergi, tiyatro, müze seçeneğinden biri/birileri hoşuma gidiyordu. Ayrıca yemekleri de çok lezzetli ve diğer Avrupa şehirlerine göre fiyatları uygun.

Benim 30 ECTS kredisini doldurmak için 5 ders almam gerekti. Diğer ülkelerden gelen Erasmus öğrencilerinin 3 ya da 4 dersi vardı. Derslerin kolay olmadığını düşünüyorum. Sürekli bir gayret gerektiriyorlar. Her dersin laboratuvar ve pratik saatleri var. Her hafta ödev yapmak ve laboratuvara çalışmak zorundaydım. Dil sorunu hiç yaşamadım. Master dersleri tamamen İngilizce idi, ve hocalar hiçbir zorluk çıkarmadılar. Ders içerikleri ve ödevler dönem başından planlanmıştı, ve tüm derslerin notlarının, duyurularının ve yorumların paylaşıldığı çevrimiçi bir öğrenim aracı kullanılıyor. Onu düzenli takip eden bir öğrencinin bir şey kaırması mümkün değil. Tüm tarihler kesin, ve her şey planlı, bu sayede ben de kendimi planlayabildim, ve boş kalacağımı tahmin ettiğim haftasonları için bazı şehir dışı gezileri ayarladım.

Burada yaşayan çok yakın iki arkadaşım olduğu için çok şanslıydım. Ama onlar olmasaydı da, insanlar iletişime çok açık ve arkadaş edinmek çok kolay. Okuldakilerin yaşları bana göre küçüktü, ama arkadaş edinmek için çok fazla ortam oluyor. Bunları da değerlendirdim, Barcelona'da bırakmaktan üzüntü duyduğum arkadaşlarım var artık. Öğrenci değişim programının bana en büyük katkısı, sadece Katalanlar ve İspanyollarla da değil, Avrupa'nın çeşitli yerlerinden gelmiş öğrencileriyle tanışıp fikir alışverişinde bulunma şansı yakalamış olmam. Herkesin anlatacak çok ilginç hikayeleri var. Ben de bir sürü insanın hayatından bir dönem geçmiş oldum. İsveç'te, Fransa'da, Kıbrıs Rum Kesiminde, Yunanistan'da, Polonya'da beni hatırlayacak ve İstanbul'u merak edecek insanlar var artık. Hoşgörü de böyle yerleşiyor sanırım insanın içine, farklı kültürlere dokunarak, farklı yemekler yiyerek, farklı hikayeler dinleyerek...

29 Ocak 2010, Barcelona